

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 178/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Piešťany č. k. 1 Pn 104/23/2204-10 z 23. júna 2023 a upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Trnave č. k. 2 Kn 106/23/2200-15 z 11. augusta 2023 a postupom, ktoré predchádzali ich vydaniu, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 104/23/2204-10 z 23. júna 2023, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 2 Kn 106/23/2200-15 z 11. augusta 2023 a postupmi, ktoré predchádzali ich vydaniu. Navrhuje uznesenie okresnej prokuratúry zrušiť a vec vrátiť krajskej prokuratúre na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje prikázať krajskej prokuratúre, aby vec opätovne preskúmala a rozhodla ústavne udržateľným spôsobom. Rovnako navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom, ako aj ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania ČVS: KRP-11/1-VYS-TT-2023

z 13. marca 2023 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté trestné oznámenie sťažovateľa, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

3. Uznesením okresnej prokuratúry bola podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietnutá sťažovateľova sťažnosť podaná proti uzneseniu krajského riaditeľstva Policajného zboru ako oneskorene podaná.

4. Sťažovateľova žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora okresnej prokuratúry bola vybavená upovedomením krajskej prokuratúry tak, že preskúmaním spisového materiálu neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie prokurátorského opatrenia v danej veci, na podklade čoho bola sťažovateľova žiadosť odložená. Sťažovateľ bol zároveň poučený, že v zmysle čl. 3 ods. 4 príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní sa opakovaná žiadosť v danej veci nevybavuje.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Proti napadnutému uzneseniu okresnej prokuratúry a upovedomeniu krajskej prokuratúry a postupom, ktoré predchádzali ich vydaniu, sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že jeho podanie bolo nesprávne posúdené ako oneskorene podané. Orgány činné v trestnom konaní nesprávne aplikovali fikciu doručenia, ignorovali skutočný dátum prevzatia zásielky a nesprávne vypočítali zákonnú lehotu, vecne nepreskúmali jeho námietky a neumožnili mu využiť účinný prostriedok nápravy.

6. Sťažovateľ v konkrétnosti tvrdí, že zásielku z okresnej prokuratúry prevzal 29. marca 2023, čo je nesporná skutočnosť. V zmysle poučenia vyšetrovateľa krajského riaditeľstva Policajného zboru odoslal sťažnosť podanú proti uzneseniu krajského riaditeľstva Policajného zboru a žiadosť o preskúmanie postupu policajta na tretí pracovný deň, čo bol 3. apríl 2023. Zásielka nebola odmietnutá, ponechaná bez prevzatia či vrátená odosielateľovi. Nebol tak splnený dôvod na uplatnenie fikcie doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Okresná prokuratúra jeho podanie „svojvoľne prekvalifikovala, aby mohla aplikovať trojdňovú lehotu a označiť ho za oneskorené“. Postup okresnej prokuratúry označuje za svojvoľný, bez zákonného podkladu a porušujúci jeho základné práva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv podľa bodu 1 tohto uznesenia uznesením okresnej prokuratúry, ktorým bola (ako oneskorene podaná) zamietnutá sťažovateľova sťažnosť smerujúca proti uzneseniu krajského riaditeľstva Policajného zboru o odmietnutí jeho trestného oznámenia. Zároveň sťažovateľ namieta upovedomenie krajskej prokuratúry, ktorým bola odložená jeho žiadosť o preskúmanie uznesenia okresnej prokuratúry a jemu predchádzajúci postup a neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie prokurátorského opatrenia v danej veci.

8. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený právnym zástupcom, ústavný súd už pravidelne uvádza, že nemôže rozumne vyžadovať, aby ako právny laik, ktorý sa naň obrátil, namietał konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohôrov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou (aby bolo podanie právne perfektné). Ústavný súd však musí mať možnosť z obsahu jeho podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (m. m. IV. ÚS 49/2021). Na podklade sťažovateľom predostretej argumentácie ústavný súd vedel vymedziť predmet konania pred ústavným súdom tak, ako je uvedené v záhlaví tohto uznesenia.

9. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti vychádzal z informácií a podkladov, ktoré sťažovateľ predložil ústavnému súdu a z ktorých sa na prvý pohľad javí, že je možné ju vyhodnotiť a odmietnuť ako podanú oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Keďže sťažovateľ nie je právne zastúpený (žiadal o ustanovenie právneho zástupcu) a ústavnému súdu podrobne nevysvetlil všetky okolnosti a prepojenia príloh, ktoré pripojil k ústavnej sťažnosti a od ktorých prípadne odvíjal včasnosť jej podania, ústavný súd pristúpil k predbežnému prerokovaniu ústavnej sťažnosti aj v rámci uplatnenia materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu (m. m. II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), a to tak, ako je uvedené v ďalších bodoch tohto uznesenia. Týmto spôsobom postupoval aj v záujme hospodárnosti konania vedeného pred ústavným súdom.

10. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ atakuje nesprávne posúdenie fikcie doručenia zo strany okresnej prokuratúry, t. j. nesplnenie podmienok pre jej uplatnenie podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Tvrdí, že uznesenie krajského riaditeľstva prevzal 29. marca 2023 a sťažnosť proti nemu podal v zákonnej lehote troch pracovných dní, a to 3. apríla 2023. Fakt, že mu zásielka bola vydaná poštovým doručovateľom, znamená, že mu bola doručená v stanovenej lehote (pozri s. 1 upovedomenia krajskej prokuratúry).

11. Vyabstrahovaním zo sťažovateľom uplatnených námietok je zrejmé, že v podstate namieta nesprávny výklad § 66 ods. 3 Trestného poriadku zo strany prokuratúr.

12. Ústavný súd nevykladá iné ako ústavné zákony, a preto musí preskúmať len to, či sa tieto zákony nevyložili spôsobom, ktorý je svojvoľný alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu takýchto právnych úprav (II. ÚS 348/08). Ústavný súd za protiústavné považuje tie rozhodnutia, odôvodnenie ktorých je úplne odchylné od veci samej alebo extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (I. ÚS 301/06). Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že rozhodnutie vnútroštátneho súdu možno považovať za svojvoľné a také, ktoré narúša spravodlivosť konania, iba v prípade, ak sú v ňom vyjadrené dôvody založené na zjavnej skutkovej alebo právnej chybe vnútroštátneho súdu, dôsledkom čoho došlo k odopretiu spravodlivosti (Moreira Ferreira, bod 85; Navalnyy a Ofitserov proti Rusku z 23. 2. 2016, sťažnosti č. 46632/13 a č. 28671/14, bod 119, m. m. III. ÚS 318/2023).

13. Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť

znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

14. Ide o normu, ktorá sa vzťahuje na osobitnú situáciu doručovania do vlastných rúk osobe, ktorá či už orgánom činným v trestnom konaní, alebo trestným súdom uviedla adresu na doručovanie. Preto nejde o doručovanie osobe, ktorá by s orgánmi činnými v trestnom konaní skôr nebola v kontakte. Ide o doručovanie osobe, ktorá uviedla adresu, na ktorú sa jej majú v trestnom konaní doručovať zásielky. Túto osobitú situáciu následne táto procesná norma upravuje tak, že na doručovanie takémuto subjektu sa uplatní pomerne prísna konštrukcia náhradného doručenia (m. m. III. ÚS 318/2023).

15. Ústavný súd uvádza, že z obsahu namietaného uznesenia okresnej prokuratúry a upovedomenia krajskej prokuratúry vyplýva, že oznamovateľ, t. j. sťažovateľ, podal v októbri 2022 písomné trestné oznámenie. Uznesenie krajského riaditeľstva Policajného zboru, ktorým bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté jeho trestné oznámenie, mu bolo prvýkrát doručované do vlastných rúk na adrese (ktorú uviedol pri podaní trestného oznámenia) 17. marca 2023 s výzvou na opakované doručenie zásielky. Opakovaný pokus vykonaný doručovateľom 20. marca 2023 bol znovu neúspešný a zásielka bola v ten deň uložená na príslušnej pošte. Sťažovateľ si vyzdvihol túto zásielku 29. marca 2023, čo sám nerozporuje. V zmysle poučenia uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru krajského riaditeľstva bolo proti tomuto uzneseniu možné podať opravný prostriedok, a to sťažnosť, do 3 pracovných dní od jeho doručenia. Sťažovateľ podal písomnú odôvodnenú sťažnosť 3. apríla 2023, čo opätovne sám uvádza v ústavnej sťažnosti.

16. V okolnostiach prerokúvanej veci nie je sporné doručovanie, resp. opätovné doručovanie zásielky, deň jej prevzatia či deň podania sťažovateľovej sťažnosti, ale fakt, či okresná prokuratúra správne aplikovala v prípade jemu doručovanej zásielky fikciu doručenia. Sťažovateľ nenamieta prípadne nesprávne uvedenú poznámku o lehote uloženia zásielky.

17. V nadväznosti na už popísané teoretické východiská (bod 12 tohto uznesenia) ústavný súd uvádza, že aplikácia § 66 ods. 3 Trestného poriadku v namietanom uznesení okresného prokurátora a v nadväznosti na to aj upovedomení krajskej prokuratúry je v medziach zákona, a preto nemožno dospieť k záveru o porušení uvedených práv sťažovateľa. Pri počítaní lehoty na podanie sťažnosti totiž je (v okolnostiach prerokúvanej veci) rozhodný dátum nielen skutočného prevzatia zásielky s uznesením krajského riaditeľstva Policajného zboru sťažovateľom (29. marca 2023), ale s poukazom na § 66 ods. 3 Trestného poriadku najmä údaj o jej uložení (20. marca 2023). Z § 66 ods. 3 Trestného poriadku totiž vyplýva: „Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel;“ Vzhľadom na uvedené je potom ústavne konformný záver okresnej prokuratúry preskúmaný krajskou prokuratúrou, že sťažnosť sťažovateľa podaná proti uzneseniu krajského riaditeľstva Policajného zboru nemohla byť vyhodnotená inak ako postupom bez vecného preskúmania, a teda ako oneskorená.

18. Ústavný súd uvádza, že použitie normy obsiahnutej v § 66 ods. 3 Trestného poriadku v namietanom uznesení zodpovedá nielen jej textu, ale aj jej účelu, ktorým je nastavenie efektívneho doručenia tým subjektom trestného konania, ktoré orgánom činným v trestnom konaní a súdom uviedli svoju adresu na doručovanie, a preto si museli byť vedomé následkov neprebratia zásielok, ktoré im boli dvakrát doručované a následne uložené.

19. Na podklade už popísaných skutočností nie je možné stotožniť sa ani so sťažovateľovým tvrdením, že bol ukrátený o možnosť vecného posúdenia uznesenia krajského riaditeľstva Policajného zboru a využitia účinného prostriedku nápravy. Opravným prostriedkom – sťažnosťou, ktorá predstavovala účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa v relácii k zmienenému uzneseniu, disponoval, túto možnosť aj využil, čo platí aj napriek tomu, že sťažnosť podal oneskorene.

20. Napriek vyhodnoteniu sťažovateľovej sťažnosti ako oneskorenej sa ale okresný prokurátor nad rámec konštatovanej oneskorenosti oboznámil s jej obsahom. Rezumoval, že preskúmaním spisového materiálu považoval uznesenie krajského riaditeľstva Policajného zboru o odmietnutí trestného oznámenia sťažovateľa za zákonné, dôvodné a vyplývajúce z dovedy vykonaného dokazovania. Zároveň aj krajský prokurátor nad rámec konštatovanej správnosti vyhodnotenia sťažovateľovej sťažnosti ako oneskorenej doplnil, že sa v celom rozsahu stotožnil s obsahom uznesenia krajského riaditeľstva Policajného zboru, na ktorého obsah odkázal. Akcentoval, že bolo vydané v súlade so zákonom, odôvodnené v zmysle § 176 Trestného poriadku, dôvodné v zmysle vykonaného dokazovania a nevzbudzujúce pochybnosti a náležitom zistení skutkového stavu veci.

21. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentoval jedine nesplnením podmienok pre uplatnenie tzv. fikcie doručenia zásielky. Do jej obsahu nepremietol žiadnu námietku týkajúcu sa nesprávnosti upovedomenia krajskej prokuratúry v súvislosti s meritom veci. Sťažovateľ v tejto súvislosti neoznačil žiadne reálne negatívne dôsledky a dopady jeho posúdenia, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť do jeho práv.

22. Sumarizujúc dosiaľ popísané skutočnosti, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa na prvý pohľad javiacu sa ako oneskorenú, pričom zohľadňujúc absenciu právneho zastúpenia, ako aj skutočnosti už uvedené v bode 9 tohto uznesenia, by aj v prípade jej včasného podania bolo nutné ju vyhodnotiť ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

23. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

24. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu